

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21172/2022
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“, Врање, чији је пуномоћник Александра Стошић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1104/20 од 26.05.2021. године, у седници одржаној 27.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1104/20 од 26.05.2021. године у одбијајућем делу, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1104/20 од 26.05.2021. године у одбијајућем делу.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2949/19 од 25.02.2020. године, ставом првим изреке, одржан је делимично на снази платни налог Основног суда у Врању Пл 74/19 од 25.06.2019. године и наложено туженом да тужиоцу плати 6.000,00 динара по рачуну бр. 50/19 од 04.02.2019. године, са законском затезном каматом од 12.02.2019. године до исплате, и 6.000,00 динара по рачуну број 46/2019 од 04.02.2019. године, са законском затезном каматом од 12.02.2019. године до исплате на рачун тужиоца наведен у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, укинут је платни налог Пл 74/2019 од 25.06.2019. године за 6.000,00 динара по рачуну број 18/2019 од 04.02.2019. године са законском затезном каматом од 12.02.2019. године до исплате, за 6.000,00 динара по рачуну број 28/19 од 04.02.2019. године са законском затезном каматом од 12.02.2019. године до исплате, по рачуну број 28/19 од 04.02.2019. године са законском затезном каматом од 12.02.2019. године до исплате, за 6.000,00 динара по рачуну број 591/19 од 08.05.2019. године са законском затезном каматом од 17.05.2019. године до исплате и 6.000,00 динара по рачуну 585/19 од 08.05.2019. године са законском затезном каматом од 17.05.2019. године до исплате и у том делу тужбени захтев одбијен као неоснован. Трећим ставом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1104/20 од 26.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда, у делу става другог изреке којим је укинут платни налог Пл 74/2019 од 25.06.2019. године за износ дуга од 6.000,00 динара по рачуну број 591/19 од 08.05.2019. године са законском затезном каматом од 17.05.2019. године до исплате и за износ дуга од 6.000,00 динара по рачуну број 585/19 од 08.05.2019. године са законском затезном каматом од 17.05.2019. године, потврђена. Трећим ставом изреке, укинута је првостепена пресуда у делу става другог изреке којим је укинут платни налог Пл 74/2019 од 25.06.2019. године за износ дуга од 6.000,00 динара по рачуну број 18/2019 од 04.02.2019. године са законском затезном каматом од 12.02.2019. године до исплате и за износ дуга од 6.000,00 динара по рачуну број 28/19 од 04.02.2019. године са законском затезном каматом од 12.02.2019. године и у ставу трећем изреке и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у одбијајућем делу тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд је утврдио да из навода ревизије тужиоца не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса. Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за накнаду за пружене адвокатске услуге са припадајућом законском затезном каматом. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Указивање у ревизији на битне повреде поступка не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Врховни суд налази да нису испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбе ради дуга понете су 14.06.2017. године, 18.03.2019. године (две тужбе), 20.03.2019. године, 19.06.2019. године (две тужбе), са означеном вредношћу спора од

6.000,00 динара у сваком од поступака. Решењем Основног суда у Врању Пл 74/19 од 25.06.2019. године спојени су поступци у предметима Пл 74/19, Пл 88/19, Пл 112/19, Пл 117/19, Пл 486/19 Пл 491/19. Вредност предмета спора је 36.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**